

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 21. junija 2017*

„Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Uredba (ES) št. 562/2006 — Zakonik Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) — Člena 20 in 21 — Prehajanje notranjih meja — Kontrola znotraj ozemlja — Nacionalna ureditev, ki dovoljuje kontrole za ugotovitev identitete oseb, prijetih v območju 30 kilometrov od skupne meje z drugimi državami pogodbenicami Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma — Možnost kontrole ne glede na vedenje zadevne osebe ali obstoj posebnih okoliščin — Nacionalna ureditev, ki omogoča nekatere kontrolne ukrepe za osebe na območju železniških postaj“

V zadevi C-9/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Amtsgericht Kehl (okrožno sodišče v Kehl, Nemčija) z odločbo z dne 21. decembra 2015, ki je na Sodišče prispela 7. januarja 2016, v postopku

A,

ob udeležbi

Staatsanwaltschaft Offenburg,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, E. Regan (poročevalec), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev in S. Rodin, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: I. Illéssy, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. novembra 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za nemško vlado T. Henze in J. Möller, agenta,
- za češko vlado J. Vlácil in M. Smolek, agenta,
- za grško vlado T. Papadopoulou, agentka,
- za švicarsko vlado R. Balzaretti, agent,

* Jezik postopka: nemščina.

— za Evropsko komisijo C. Cattabriga in G. Wils, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 67(2) PDEU ter členov 20 in 21 Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL 2006, L 105, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 (UL 2013, L 182, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 562/2006).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka, sproženega proti A, nemškemu državljanu, obtoženemu zaradi kršitev v smislu nemške zakonodaje o prepovedanih drogah in zaradi preprečitve uradnega dejanja.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V preambuli Protokola (št. 19) o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, ki je priložen Lizbonski pogodbi (UL 2010, C 83, str. 290), je navedeno:

„Visoke pogodbenice so se

ob ugotovitvi, da so bile določbe schengenskega pravnega reda, ki ga sestavljajo sporazumi o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, ki so jih podpisale nekatere države članice Evropske unije dne 14. junija 1985 in 19. junija 1990 v Schengnu, pa tudi z njimi povezani sporazumi in predpisi, sprejeti na njihovi podlagi, z Amsterdamsko pogodbo z dne 2. oktobra 1997 vključene v okvir Evropske unije,

v želji ohraniti schengenski pravni red, kot se je nadgrajeval od začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe, in ta pravni red nadgrajevati, da bi prispeval k uresničevanju cilja nuditi državljanom Unije območje svobode, varnosti in pravice brez notranjih meja,

[...]

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije“.

- 4 Člen 2 tega protokola določa:

„Schengenski pravni red se uporablja v državah članicah iz člena 1 brez poseganja v člen 3 Akta o pristopu z dne 16. aprila 2003 ter člen 4 Akta o pristopu z dne 25. aprila 2005. Svet nadomesti izvršni odbor, ustanovljen s Schengenskimi sporazumi.“

5 Del tega pravnega reda je med drugim Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vlada­mi držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL 2000, L 239, str. 19), podpisana v Schengnu (Luksemburg) 19. junija 1990 (v nadaljevanju: KISS), katere člen 2 se nanaša na prehod notranjih meja.

6 Člen 2, od (1) do (3), KISS določa:

„1. Prehod notranjih meja je mogoč kjer koli brez osebne kontrole.

2. Kadar je to potrebno zaradi javnega reda ali nacionalne varnosti, se lahko pogodbenica po posvetovanju z drugimi pogodbenicami odloči za določen čas izvajati nacionalno mejno kontrolo na notranjih mejah, ki mora biti primerna glede na razmere. Če je zaradi javnega reda ali nacionalne varnosti potrebno takojšnje ukrepanje, zadevna pogodbenica sprejme potrebne ukrepe in o tem čim prej obvesti druge pogodbenice.

3. Odprava osebne kontrole na notranjih mejah ne vpliva na določbe člena 22 ali na izvajanje policijskih pooblastil pristojnih organov po nacionalni zakonodaji pogodbenice na celotnem ozemlju pogodbenice ali na zahteve, da je treba imeti in pokazati dovoljenja in listine, ki jih določa nacionalna zakonodaja pogodbenice.“

7 Člen 2 KISS je bil v skladu s členom 39(1) Uredbe št. 562/2006 13. oktobra 2006 razveljavljen.

8 Člen 2, točke od 9 do 11, te uredbe določa:

„Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[...]

9. „nadzor meje“ pomeni dejavnost, ki se izvaja na meji v skladu z in za namene te uredbe zgolj kot odziv nameravanega ali dejanskega prehoda meje, ne glede na vse druge okoliščine, kot so mejna kontrola in varovanje meje;

10. „mejna kontrola“ pomeni kontrolo, opravljeno na mejnih prehodih, s katero se zagotovi, da se osebam, vključno z njihovimi vozili in predmeti v njihovi posesti, dovoli vstop na ali izstop iz ozemlja držav članic;

11. „varovanje meje“ pomeni varovanje meje med mejnimi prehodi in varovanje mejnih prehodov izven določenega delovnega časa, da se osebam prepreči izognitev mejni kontroli.“

9 Člen 20 Uredbe št. 562/2006, naslovljen „Prehod notranjih meja“, določa:

„Notranje meje se lahko prehajajo na kateri koli točki brez opravljanja mejne kontrole oseb, ne glede na njihovo državljanstvo.“

10 Člen 21 te uredbe, naslovljen „Kontrola znotraj ozemlja“, določa:

„Odprava nadzora na notranjih mejah ne vpliva na:

(a) izvrševanje policijskih pooblastil s strani pristojnih organov držav članic v skladu z nacionalno zakonodajo, v kolikor izvajanje teh pooblastil nima enakovrednega učinka kot mejna kontrola; to velja tudi za obmejna območja. V smislu prvega stavka se izvrševanje policijskih pooblastil zlasti ne more obravnavati kot enakovredno izvrševanju mejnih kontrol, kadar policijski ukrepi:

(i) nimajo cilja opravljanja nadzora meje;

- (ii) temeljijo na splošnih policijskih informacijah in izkušnjah glede možnih groženj javni varnosti ter stremijo zlasti k boju proti čezmejnemu kriminalu;
- (iii) glede načrtovanja in izvrševanja jasno odstopajo od sistematičnih kontrol oseb na zunanjih mejah;
- (iv) pomenijo izvajanje naključnih kontrol;

[...]

- (c) možnost države članice, da z zakonodajo določi obveznost posedovanja ali nošenja dokazil in listin;
- (d) možnost države članice, da z zakonom predpiše obveznost državljanov tretjih držav, da se prijavijo na njenem ozemlju v skladu z določbami člena 22 [KISS].“

Nemško pravo

Zakon o zvezni policiji

- 11 V oddelku 1 Gesetz über die Bundespolizei (zakon o zvezni policiji) z dne 19. oktobra 1994 (BGBl. 1994 I, str. 2978; v nadaljevanju: BPolG), naslovljenem „Naloge in dodelitev“, je člen 2 tega zakona, naslovljen „Nadzor meja“, ki določa:

„(1) Zvezna policija je zadolžena za varstvo zveznega ozemlja s policijskim varovanjem meja (nadzor meje), razen če ena od dežel s soglasjem zvezne države izpolnjuje policijske naloge na mejah z lastnimi sredstvi.

(2) Nadzor meje zajema:

1. policijsko varovanje meja,
2. policijski nadzor čezmejnega prometa, vključno
 - (a) s kontrolo dokumentov, s katerimi je mogoče prehajati mejo, in pravice do prehajanja meje,
 - (b) z mejnimi preiskavami,
 - (c) z odvrčanjem nevarnosti,
3. v območju do 30 kilometrov od meje in – od morske meje – v oddaljenosti 50 kilometrov odvrčanje nevarnosti, ki škodujejo varnosti meje.

Zvezno ministrstvo za notranje zadeve je za zaščito obmejnega območja pooblaščen, da od morske meje z dekretom, ki ga odobri Bundesrat, razširi ozemlje, ki je opredeljeno v prvem stavku točke 3, če to zahteva varovanje meja na nemškem obalnem območju. V dekretu mora biti natančno določen potek mejne črte, ki razmejuje razširjeno obmejno območje. Od morske meje ta črta ne sme prekoračiti širine 80 kilometrov.

(3) Soglasje iz odstavka 1 se sestavi v obliki pisnega soglasja, sklenjenega med zveznim ministrstvom za notranje zadeve in zadevno deželo, ter objavi v *Bundesanzeiger* (nemški uradni list). V soglasju morajo biti urejena podrobna pravila sodelovanja med zvezno in deželno policijo.

(4) Če deželna policija s soglasjem Bund opravlja naloge iz odstavka 1 z lastnimi sredstvi, za izvedbo teh nalog velja pravo, ki se uporablja za deželno policijo.“

- 12 V navedenem oddelku 1 člen 3 navedenega zakona, naslovljen „Železniška policija“, v odstavku 1 določa:

„Zvezna policija je zadolžena, da na območju železniških objektov zveznih železnic preprečuje nevarnosti za javno varnost ali javni red, ki

1. grozijo uporabnikom, objektom ali delovanju železnice ali
2. nastopijo ob delovanju vlakov ali železniških objektov.“

- 13 V istem oddelku 1 člen 12 BPolG, naslovljen „Pregon kaznivih dejanj“, v odstavku 1 določa:

„Zvezna policija opravlja policijske naloge na področju kazenskega preгона (člena 161 in 163 zakonika o kazenskem postopku), če obstaja domnevno kaznivo dejanje (člen 12(2) kazenskega zakonika), ki

1. je usmerjeno zoper varnost meje ali izvedbo nalog iz člena 2,
2. je predmet preгона v skladu z določbami zakona o potnem listu, zakona o prebivanju ali zakona o azilu, če je bilo to kaznivo dejanje storjeno s prehajanjem meje ali v neposredni povezavi s prehajanjem meje,
3. naj bi omogočilo prehajanje meje s prevaro, grožnjami, nasiljem ali na drug nezakonit način, če se kaznivo dejanje ugotovi ob nadzoru čezmejnega prometa,
4. omogoča, da blago prehaja mejo brez upravnega dovoljenja, kar pomeni zakonski kazenskopравни dejanski stan, če zvezna policija z zakonom ali na podlagi zakona ni pooblaščen za nadzor prepovedi vnosa,

[...]“

- 14 V oddelku 2 BPolG, naslovljenem „Pooblastila“, pododdelek 2, del 1, je člen 22 tega zakona, naslovljen „Izpraševanje in obvezno zagotavljanje informacij“, ki v odstavkih 1 in 1a določa:

„1. Zvezna policija lahko izpraša osebo, če na podlagi dejstev domneva, da lahko ta oseba zagotovi informacije, upoštevne za izvedbo naloge, ki jo ima zvezna policija. Zaradi izpraševanja je mogoče osebo zadržati. Na zahtevo mora oseba v preverjanje predložiti osebne dokumente.

1a. Zvezna policija lahko zaradi preprečitve ali zaustavitve nedovoljenega vstopa na ozemlje Zvezne republike Nemčije v vlakih in železniških objektih zvezne države (člen 3) – če na podlagi poznavanja položaja ali obmejnih policijskih izkušenj upravičeno domneva, da bo ta oprema uporabljena za nezakonit vstop – in v objektih, namenjenih zračnemu prometu, ali v objektih mednarodnega civilnega letališča (člen 4) za kratek čas zadrži in izpraša katero koli osebo ter zahteva, naj ji ta zaradi kontrole predloži osebne dokumente, ki jih ima pri sebi, ali dokumente, potrebne za prehajanje meje, ter preveri predmete, ki jih ima v posesti.“

- 15 V istem oddelku 2, pododdelek 2, del 1, je člen 23 navedenega zakona, naslovljen „Ugotavljanje identitete in kontrola dokumentov“, katerega odstavek 1 in 3 določata:

„1. Zvezna policija lahko opravi kontrolo za ugotavljanje identitete osebe:

- (1) za preprečitev nevarnosti,
- (2) pri policijskem nadzoru čezmejnega prometa,

- (3) na območju do 30 kilometrov od meje, da prepreči ali prekine kakršen koli nedovoljen vstop na zvezno ozemlje ali prepreči kazniva dejanja v smislu člena 12(1), točke od 1 do 4,
- (4) če je oseba v prostorih zvezne policije (člen 1(3)), zveznem železniškem objektu ali prostoru (člen 3), v letaliških objektih, namenjenih zračnemu prometu (člen 4), na sedežu zveznega ustavnega organa ali ministrstva (člen 5), na mejnem prehodu (člen 61) ali v neposredni bližini teh objektov in če dejstva omogočajo domnevo, da bodo osebe, ki so v teh objektih ali njihovi bližini, tam storile kazniva dejanja ali so ti objekti sami neposredno ogroženi, in če je kontrola identitete nujna zaradi neposredne nevarnosti ali indicov v zvezi z osebo, ali
- (5) za varstvo zasebnih pravic.

[...]

3. Zvezna policija lahko za ugotavljanje identitete sprejme potrebne ukrepe. Med drugim lahko zadevno osebo zadrži, jo izpraša glede njene identitete in od nje zahteva, naj ji v preverjanje izroči svoje osebne dokumente. Zvezna policija lahko pri policijskem nadzoru obmejnega prometa od zadevne osebe zahteva tudi, naj predloži dokumente, s katerimi je mogoče prehajati mejo. Zadevno osebo se lahko zadrži in privede na policijsko postajo, če njene identitete ali njene pravice do prehajanja meje ni mogoče ugotoviti drugače ali je to mogoče samo z velikimi težavami. Pod pogoji, določenimi v četrtem stavku, je zadevno osebo in predmete, ki jih prevaža, mogoče preiskati zaradi iskanja elementov za ugotovitev njene identitete.

[...]“

Kazenski zakonik

- 16 V skladu s členom 113(1) Strafgesetzbuch (kazenski zakonik, BGBl. 1998 I, str. 3322) se kaznuje z zapornim do treh let ali denarno kaznijo tisti, ki se nosilcu javnih pooblastil ali vojaku nemške vojske, ki je pooblaščen za izvajanje zakonov, uredb, sodb, sklepov sodišč ali odredb, pri izvajanju takega dejanja upre s silo ali grožnjo, da bo uporabil silo, ali ga pri tem fizično napade.
- 17 Na podlagi odstavka 3 tega člena 113 to dejanje ne bi bilo kaznivo, če uradno dejanje ne bi bilo zakonito.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 18 A je 1. aprila 2014 peš prečkal Pont de l'Europe iz Strasbourga (Francija) v Kehl (Nemčija) in se takoj odpravil na železniško postajo družbe Deutsche Bundesbahn AG, ki je od tam oddaljena približno 500 metrov.
- 19 Uradnika nemške zvezne policijske patrulje sta ga opazovala pred železniško postajo. Ta uradnika sta na podlagi člena 23(1), točka 3, BPolG pri A ugotavljala identiteto.
- 20 Ker se je A upiral s silo, mu je bilo očitano, da je storil kaznivo dejanje preprečitve uradnega dejanja iz člena 113(1) kazenskega zakonika.
- 21 Amtsgericht Kehl (okrožno sodišče v Kehlu, Nemčija) je menilo, da je bilo dejanje preprečitve uradnega dejanja dokazano in je treba A kaznovati, saj so bila dejanja policijskih uradnikov, opravljena ob izvajanju njunih funkcij, zakonita. Navedeno sodišče meni, da je bilo ob upoštevanju člena 23(1), točka 3, ali člena 22(1a) BPolG ugotavljanje identitete A s strani zveznih policijskih uradnikov dopustno.

- 22 Vendar predložitveno sodišče dvomi o skladnosti teh določb s pravom Unije, ki ga je treba uporabiti prednostno. Glede tega se sklicuje na sodbo z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli (C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363). Po mnenju navedenega sodišča poskus A, da se s silo izmakne ugotavljanju njegove identitete, ne bi bil kazniv v smislu člena 113 kazenskega zakonika, če bi bili ti dvomi utemeljeni.
- 23 V teh okoliščinah je Amtsgericht Kehl (okrožno sodišče v Kehlu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je treba člen 67(2) PDEU ter člena 20 in 21 Uredbe [št. 562/2006] ali druge določbe prava [Unije] razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki policijske organe zadevne države članice pooblašča, da lahko na območju do 30 km od državne meje te države članice z državami pogodbenicami [KISS] zaradi preprečitve ali zaustavitve nedovoljenega vstopa na državno ozemlje te države članice ali zaradi preprečitve določenih kaznivih dejanj, ki so usmerjena proti varnosti meje ali opravljanju nalog nadzora meje ali ki so storjena v povezavi s prestopom meje, ugotavljajo identiteto vsake osebe ne glede na njeno vedenje ali obstoj posebnih okoliščin, ne da bi bil v skladu s členom 23 in naslednjimi [Uredbe št. 562/2006] začasno ponovno uveden nadzor na zadevnih notranjih mejah?
2. Ali je treba člen 67(2) PDEU ter člena 20 in 21 Uredbe [št. 562/2006] ali druge določbe prava [Unije] razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki policijske organe zadevne države članice pooblašča, da lahko zaradi preprečitve ali zaustavitve nedovoljenega vstopa na državno ozemlje te države članice na vlakih in na območju železniških objektov te države članice za kratek čas vsako osebo zadržijo, izprašajo in od nje zahtevajo, naj zaradi kontrole izroči osebne dokumente ali dokumente za prehajanje meje, ki jih ima pri sebi, ter si ogledajo predmete, ki jih ima pri sebi, če je mogoče na podlagi poznavanja položaja ali izkušenj mejne policije domnevati, da se ti vlaki ali železniški objekti uporabljajo za nedovoljen vstop, in oseba vstopa iz države pogodbenice [KISS], ne da bi bil v skladu s členom 23 in naslednjimi [Uredbe št. 562/2006] začasno ponovno uveden nadzor na zadevnih notranjih mejah?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Dopustnost

- 24 Nemška vlada trdi, da vprašanji za predhodno odločanje nista dopustni, pri čemer je na obravnavi navedla, da celo če Sodišče na postavljeni vprašanji odgovori pritrdilno in če je torej zadevna kontrola v postopku v glavni stvari v nasprotju s členoma 20 in 21 Uredbe št. 562/2006, se tak odgovor ne nanaša na dopustnost dejanj nemške policije. Zato po mnenju te vlade postavljeni vprašanji nista upoštevni.
- 25 Glede tega je treba navesti, da predložitveno sodišče v predlogu za sprejetje predhodne odločbe navaja, da odgovor na postavljeni vprašanji potrebuje, da bi lahko odločilo, ali je treba obtoženca na podlagi nacionalnega prava v postopku v glavni stvari, zlasti člena 113(1) kazenskega zakonika, kaznovati zaradi preprečitve uradnega dejanja. Navedeno sodišče izhaja iz razlage nacionalnega prava, v skladu s katero – če bi se zadevno ugotavljanje identitete opravilo brez pravne podlage, ker bi bilo glede nacionalnih določb, na katere se je oprla uradna oseba, razsojeno, da so v nasprotju s pravom Unije – obtoženca ni mogoče kaznovati za preprečitev uradnega dejanja v skladu s členom 113(1) kazenskega zakonika.
- 26 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalno sodišče predloži v pravnem in dejanskem okviru, ki ga je pristojno opredeliti samo in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Predlog

nacionalnega sodišča je mogoče zavreči samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej med drugim sodbe z dne 22. decembra 2008, *Regie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, točka 46; z dne 8. septembra 2009, *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, točka 63, in z dne 22. junija 2010, *Melki in Abdeli*, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 27).

- 27 Zato mora Sodišče v obravnavanem primeru kljub dvomom, ki jih je glede tega izrazila nemška vlada, dejanske in pravne okoliščine, ki jih je navedlo predložitveno sodišče, šteti za izkazane. Vendar ob upoštevanju teh okoliščin ni mogoče izključiti, da bo odgovor Sodišča na vprašanji v zvezi z razlago člena 67 PDEU ter členov 20 in 21 Uredbe št. 562/2006 predložitvenemu sodišču omogočil rešiti spor o glavni stvari.
- 28 V teh okoliščinah je treba predlog za sprejetje predhodne odločbe razglasiti za dopusten.

Prvo vprašanje

- 29 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 67(2) PDEU ter člena 20 in 21 Uredbe št. 562/2006 razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki policijskim organom zadevne države članice daje pooblastilo, da lahko zaradi preprečitve ali zaustavitve nedovoljenega vstopa na ozemlje navedene države članice ali zaradi preprečitve določenih kaznivih dejanj, ki so usmerjena proti varnosti meje ali opravljanju nalog nadzora meje ali ki so storjena v povezavi s prehajanjem meje, na območju do 30 kilometrov od državne meje te države članice z drugimi državami pogodbenicami KISS ugotavljajo identiteto vsake osebe ne glede na njeno vedenje in obstoj posebnih okoliščin, ne da bi bil v skladu s členi od 23 do 26 Uredbe št. 562/2006 začasno ponovno uveden nadzor na zadevnih notranjih mejah.
- 30 Najprej je treba spomniti, da člen 67(2) PDEU, ki spada v naslov V Pogodbe DEU o območju svobode, varnosti in pravice, določa, da Unija zagotovi, da se pri prehajanju notranjih meja ne izvaja kontrola oseb. Člen 77(1)(a) PDEU določa, da Unija oblikuje politiko, s katero zagotavlja, da se kontrola oseb ne glede na njihovo državljanstvo pri prehajanju notranjih meja ne izvaja (sodba z dne 19. julija 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 48).
- 31 Kot je razvidno iz uvodne izjave 1 Uredbe št. 562/2006, je odprava kontrol pri prehajanju notranjih meja del cilja Unije iz člena 26 PDEU, ki je uvedba območja brez notranjih meja, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb (sodba z dne 19. julija 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 49).
- 32 Člen 20 te uredbe določa, da se notranje meje lahko prehajajo na kateri koli točki brez opravljanja mejne kontrole oseb, ne glede na njihovo državljanstvo. Člen 2, točka 10, navedene uredbe določa, da „mejna kontrola“ pomeni kontrolo, opravljeno na mejnih prehodih, s katero se zagotovi, da se osebam dovoli vstop na ozemlje držav članic ali izstop s tega ozemlja (sodbi z dne 22. junija 2010, *Melki in Abdeli*, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 67, ter z dne 19. julija 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 51).
- 33 Člen 72 PDEU določa, da naslov V Pogodbe DEU ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice glede vzdrževanja javnega reda in miru ter zagotavljanja notranje varnosti (sodba z dne 19. julija 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 52).

- 34 Člen 21(a) Uredbe št. 562/2006 določa, da odprava nadzora na notranjih mejah ne vpliva na izvrševanje policijskih pooblastil s strani pristojnih organov držav članic v skladu z nacionalno zakonodajo, če izvajanje teh pooblastil nima enakovrednega učinka kot mejna kontrola, in da to velja tudi za obmejna območja (sodbi z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 69, ter z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 53).
- 35 V skladu z drugim stavkom te določbe se izvrševanje policijskih pooblastil zlasti ne more obravnavati kot enakovredno izvrševanju mejnih kontrol, kadar policijski ukrepi niso namenjeni nadzoru meje, kadar temeljijo na splošnih policijskih informacijah in izkušnjah glede mogočih groženj javni varnosti ter stremijo zlasti k boju proti čezmejnemu kriminalu, kadar glede načrtovanja in izvrševanja jasno odstopajo od sistematičnih kontrol oseb na zunanjih mejah in kadar pomenijo izvajanje naključnih kontrol (sodbi z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 70, ter z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 54).
- 36 Poleg tega na možnost države članice, da z nacionalnim pravom določi obveznost posedovanja ali nošenja dokazil in listin, v skladu s členom 21(c) Uredbe št. 562/2006 ne vpliva na odpravo nadzora na notranjih mejah (sodba z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 63 in navedena sodna praksa).
- 37 V teh okoliščinah je treba spoštovanje prava Unije, zlasti členov 20 in 21 Uredbe št. 562/2006, zagotoviti z uvedbo in spoštovanjem pravnega okvira, ki mora zagotavljati, da dejansko izvajanje pooblastil za ugotavljanje identitete ne more imeti enakovrednega učinka, kot ga ima mejna kontrola (glej v tem smislu sodbo z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 68).
- 38 Zlasti če obstaja indic o obstoju enakovrednega učinka kot mejna kontrola, je treba skladnost teh kontrol s členom 21(a) Uredbe št. 562/2006 zagotoviti s podrobnejšimi določitvami in omejitvami, ki v praksi omejujejo izvrševanje policijskih pooblastil držav članic, pri čemer mora biti ta pravni okvir tak, da se prepreči tak enakovreden učinek (glej sodbo z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 70 in navedena sodna praksa).
- 39 Glede tega mora nacionalna zakonodaja, s katero so policijskim organom podeljena pooblastila za opravljanje ugotavljanja identitete, ki so po eni strani omejena na območje meje med državo članico in drugimi državami članicami ter po drugi strani niso odvisna od vedenja kontrolirane osebe in posebnih okoliščin, ki kažejo na nevarnost kršitve javnega reda, zlasti usmerjati diskrecijsko pravico, ki jo imajo ti organi, zlasti zato, da bi bile s tem določene smernice za izvrševanje diskrecijske pravice, ki jo imajo ti organi pri dejanskem izvajanju navedenih pooblastil (sodba z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 74).
- 40 Sodišče je tudi poudarilo, da čim številnejši so indici o mogočem obstoju enakovrednega učinka v smislu člena 21(a) Uredbe št. 562/2006, ki izhajajo iz cilja kontrol na obmejnem območju, iz ozemeljskega področja uporabe teh kontrol in iz razlikovanja med temeljem navedenih kontrol in temeljem kontrol, ki se izvajajo na preostalem ozemlju zadevne države članice, tem strožje morajo biti podrobne določitve in omejitve, s katerimi se določa, kako države članice izvajajo policijska pooblastila na obmejnem območju, da ne bi ogrozili uresničevanja cilja odprave kontrol na notranjih mejah, določenega v členu 3(2) PEU, členih 26(2) PDEU in 67(1) PDEU ter členu 20 Uredbe št. 562/2006 (sodba z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 75).
- 41 Nazadnje, pravni okvir, katerega vzpostavitev se zahteva v tem primeru, mora biti dovolj jasen in podroben, tako da je mogoče nadzirati tako nujnost kontrol kot dejansko odobrene kontrole (sodba z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 76).
- 42 Na prvem mestu glede kontrol, kot so te, določene v členu 23(1), točka 3, BPolG, ki je določba, na katero se sklicuje predložitveno sodišče v prvem vprašanju, je treba ugotoviti, da do teh kontrol ni prišlo „na mejah“ ali ob prehajanju meje, ampak na nacionalnem ozemlju. Poleg tega je iz spisa,

predloženega Sodišču, razvidno, da je bila zadevna kontrola v postopku v glavni stvari opravljena na železniški postaji družbe Deutsche Bahn v Kehl, ki je približno 500 metrov od notranje meje med Nemčijo in Francijo.

- 43 Navedene kontrole so torej kontrole znotraj ozemlja države članice, ki so zajete s členom 21 Uredbe št. 562/2006 (glej v tem smislu sodbi z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 68, in z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 56).
- 44 Na drugem mestu je glede cilja nemške ureditve, ki v členu 23(1), točka 3, BPolG določa kontrole, iz podatkov, predloženih Sodišču, razvidno, da mora nacionalno sodišče preveriti, da se cilji, ki se uresničujejo s kontrolami, določenimi v tej določbi, glede nekaterih bistvenih vidikov razlikujejo od ciljev, ki se uresničujejo z mejnimi kontrolami v smislu člena 2, točka 10, Uredbe št. 562/2006.
- 45 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu z zadnjenavedeno določbo „mejna kontrola“ pomeni kontrolo, opravljeno na mejnih prehodih, s katero se zagotovi, da se osebam dovoli vstop na ozemlje držav članic ali izstop s tega ozemlja.
- 46 Vendar namen ugotavljanja identitete in kontrole dokazil, določenih v členu 23(1), točka 3, BPolG, ni samo preprečitev ali zaustavitev nedovoljenega vstopa na nemško ozemlje, ampak tudi preprečitev kaznivih dejanj iz člena 12(1), točke od 1 do 4, BPolG. Iz predložitvene odločbe je razvidno, da se ta določba nanaša med drugim na kazniva dejanja, usmerjena proti varnosti meje, kot so tista, ki so domnevno storjena s prehajanjem meje in so v nasprotju z določbami zakona o potnem listu, zakona o prebivanju ali zakona o azilu.
- 47 Dejstvo, da je tako namen kontrol na podlagi člena 23(1), točka 3, BPolG preprečitev ali zaustavitev nedovoljenega vstopa na ozemlje Zvezne republike Nemčije ali preprečitev kaznivih dejanj, kot so manj huda kazniva dejanja, usmerjena proti varnosti meje ali opravljanju nalog zvezne policije, medtem ko v členu 21(a) Uredbe št. 562/2006 ta cilj ni izrecno naveden, ne vpliva na obstoj cilja nadzora meje, kar bi bilo v nasprotju s tem členom 21(a)(i) (glej po analogiji sodbo z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 64).
- 48 Po eni strani člen 21(a) Uredbe št. 562/2006 ne vsebuje niti izčrpnega seznama pogojev, ki jih morajo izpolnjevati policijski ukrepi, da se ne bi štelo, da imajo enakovreden učinek kot mejne kontrole, niti izčrpnega seznama ciljev, ki jih imajo lahko ti policijski ukrepi. To razlago potrjuje uporaba besed „zlasti“ v členu 21(a), drugi stavek, Uredbe št. 562/2006 in členu 21(a)(ii) (sodba z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 65).
- 49 Po drugi strani niti člen 79(1) in (2)(c) PDEU, ki določa, da Unija oblikuje skupno politiko priseljevanja, s katero se med drugim preprečuje nezakonito priseljevanje in prebivanje, niti Uredba št. 562/2006 ne izključujeta pristojnosti držav članic na področju nezakonitega priseljevanja in prebivanja, čeprav je jasno, da morajo te države svojo zakonodajo na tem področju prilagoditi tako, da zagotavljajo spoštovanje prava Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 6. decembra 2011, Achughbabian, C-329/11, EU:C:2011:807, točki 30 in 33).
- 50 Člen 21, od (a) do (d), Uredbe št. 562/2006 in člen 72 PDEU potrjujeta, da odprava nadzora na notranjih mejah ni vplivala na odgovornost držav članic za vzdrževanje javnega reda in ohranjanje notranje varnosti (sodba z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 66).
- 51 Iz tega sledi, da cilj preprečitve ali zaustavitve nedovoljenega vstopa na nemško zvezno ozemlje ali preprečitve nekaterih kaznivih dejanj, preganjanjih v skladu s členom 23(1), točka 3, BPolG, sam zase ne pomeni, da imajo kontrole, opravljene na podlagi te določbe, enakovreden učinek, kot je učinek mejne kontrole, ki je prepovedan s členom 21(a) Uredbe št. 562/2006.

- 52 Na tretjem mestu je glede vprašanja, ali ima izvrševanje pooblastil na področju kontrol, ki jih v obravnavanem primeru določa člen 23(1), točka 3, BPolG, enakovreden učinek v smislu člena 21(a) Uredbe št. 562/2006, treba spomniti, da dejstvo, da je ozemeljsko področje uporabe navedenih pooblastil omejeno na obmejno območje, samo po sebi ne zadošča za ugotovitev takega učinka. Prvi stavek te določbe se namreč izrecno nanaša na izvrševanje policijskih pooblastil s strani pristojnih organov držav članic v skladu z nacionalno zakonodajo, kar velja tudi za obmejna območja (glej po analogiji sodbi z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 72, in z dne 19. julija 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, točka 69).
- 53 Vendar za kontrole, določene v členu 23(1), točka 3, BPolG, glede ozemeljskega področja uporabe veljajo posebna pravila v razmerju do drugih določb tega člena 23, kar bi bil lahko indic o obstoju takega enakovrednega učinka (glej po analogiji sodbo z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 72).
- 54 Glede tega iz predložitvene odločbe ni razvidno, da kontrole, ki jih ureja člen 23(1), točka 3, BPolG, temeljijo na poznavanju položaja ali obmejnih policijskih izkušnjah, kot določa člen 21(a)(ii) Uredbe št. 562/2006.
- 55 Zato je očitno, da so navedene kontrole dovoljene ne glede na vedenje zadevne osebe in okoliščine, ki kažejo na nevarnost kršitve javnega reda.
- 56 Poleg tega iz spisa, predloženega Sodišču, ni razvidno, da se kontrole, določene v členu 23(1), točka 3, BPolG, opravljene v skladu s členom 21(a)(iii) Uredbe št. 562/2006, izvajajo tako, da jasno odstopajo od sistematičnih kontrol oseb na zunanjih mejah Unije.
- 57 Natančneje, člen 23(1), točka 3, BPolG ne vsebuje niti podrobnejših določitev niti omejitev tako podeljenih pooblastil, zlasti glede obsega in pogostosti kontrol, ki se lahko opravijo na tej pravni podlagi in katerih namen bi bil izognitev temu, da dejanska uporaba in izvajanje teh pooblastil s strani pristojnih organov ne bi pomenila kontrol, ki bi imele enakovreden učinek kot mejna kontrola v smislu člena 21(a) Uredbe št. 562/2006 (glej po analogiji sodbo z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli, C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363, točka 73). Vendar mora predložitveno sodišče, ki je edino pristojno za ugotavljanje dejanskega stanja, preveriti, ali je v praksi tako.
- 58 Tako je kontrole, opravljene v skladu s členom 23(1), točka 3, BPolG, očitno mogoče izvajati na obmejnem območju do 30 kilometrov, ne da bi ta določba določala podrobnejšo določitev ali omejitev.
- 59 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da morajo biti pooblastila, podeljena s členom 23(1), točka 3, BPolG, predmet pravnega okvira, ki izpolnjuje zahteve, navedene v točkah od 38 do 41 te sodbe. Takih podrobnejših določitev ali omejitev, ki so v nacionalni zakonodaji dovolj natančne in podrobne, da bi se s tem vplivalo na obseg, pogostost in selektivnost kontrol, zato ni mogoče izključiti, da bi izvajanje policijskih pooblastil v praksi na podlagi nemškega prava preraslo v kontrole z enakovrednim učinkom kot mejne kontrole, kar bi bilo v nasprotju s členom 21(a) Uredbe št. 562/2006.
- 60 Na četrtem mestu nemška vlada glede tega trdi, da zadevne zakonske določbe v postopku v glavni stvari dopolnjujejo druge določbe nacionalnega prava, zlasti člen 15 BPolG, ki določa uporabo načela sorazmernosti za ukrepe, ki jih sprejme policija, upravno ureditev, imenovano „BRAS 120“, in upravni odlok. Po mnenju te vlade te določbe dopolnjujejo okvir kontrol, ki se opravijo v skladu z BPolG, in zadoščajo za zagotovitev, da izvajanje policijskih pooblastil za ugotavljanje identitete v praksi ne more imeti enakovrednega učinka kot mejna kontrola.

- 61 Vendar mora predložitveno sodišče, ki je edino pristojno za odločanje o takem dejanskem stanju, prvič, ugotoviti, ali so take določbe veljale v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari, in drugič, preveriti, ali te določbe določajo okvir kontrol, opravljenih v skladu z BPolG, kot se zahteva v sodni praksi Sodišča, da bi se izognilo temu, da bi bilo za take kontrole mogoče šteti, da imajo enakovreden učinek kot mejna kontrola.
- 62 Če takega okvira v nacionalni ureditvi ni, ne bi bilo mogoče šteti, da se navedene kontrole, prvič, opravljajo selektivno, zaradi česar nimajo sistematičnosti, ki je značilna za mejne kontrole, in drugič, da so to policijski ukrepi, pri katerih gre za izvajanje naključnih kontrol, kot zahteva člen 21(a)(iii) in (iv) Uredbe št. 562/2006.
- 63 Ob upoštevanju vseh zgornjih preudarkov je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 67(2) PDEU ter člena 20 in 21 Uredbe št. 562/2006 razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki policijskim organom zadevne države članice daje pooblastilo, da lahko zaradi preprečitve ali zaustavitve nedovoljenega vstopa na ozemlje navedene države članice ali zaradi preprečitve nekaterih kaznivih dejanj, ki so usmerjena proti varnosti meje, na območju do 30 kilometrov od državne meje te države članice z drugimi državami pogodbenicami KISS ugotavljajo identiteto vsake osebe ne glede na njeno vedenje in obstoj posebnih okoliščin, razen če ta ureditev določa potreben okvir za ta pooblastila, ki bi zagotavljal, da izvajanje teh pooblastil v praksi ne more imeti enakovrednega učinka kot mejna kontrola, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Drugo vprašanje

- 64 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 67(2) PDEU ter člena 20 in 21 Uredbe št. 562/2006 razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki policijskim organom zadevne države članice dovoljuje, da lahko zaradi preprečitve ali zaustavitve nedovoljenega vstopa na ozemlje zadevne države članice na vlakih in na območju železniških objektov te države članice ugotavljajo identiteto vsake osebe ali opravijo kontrole njenih dokumentov za prehajanje meje ter jo za to za kratek čas zadržijo in izprašajo, če je mogoče na podlagi ugotovitev glede dejanskega stanja ali izkušenj mejne policije domnevati, da se ti vlaki ali železniški objekti uporabljajo za nedovoljen vstop na ozemlje navedene države članice in če oseba vstopa iz države članice pogodbenice KISS, ne da bi bil v skladu s členi od 23 do 26 Uredbe št. 562/2006 začasno ponovno uveden nadzor na zadevnih notranjih mejah.
- 65 To vprašanje je postavljeno za primer, če bo Sodišče glede prvega vprašanja menilo, da so kontrole, določene v členu 23(1), točka 3, BPolG, v nasprotju s členoma 20 in 21 Uredbe št. 562/2006.
- 66 Ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje je treba na prvem mestu ugotoviti, da se kontrole, določene v členu 22(1a) BPolG, ki je določba, na katero se predložitveno sodišče sklicuje v drugem vprašanju, in zlasti zadevna kontrola v postopku v glavni stvari ne izvajajo „na mejah“ ali ob prehajanju meje, ampak znotraj nacionalnega ozemlja.
- 67 Na drugem mestu je treba preveriti, ali je cilj kontrol, določenih v tej določbi, enak kot cilj mejnih kontrol v smislu Uredbe št. 562/2006. Glede tega je iz spisa, predloženega Sodišču, razvidno, da je namen navedene določbe preprečiti ali zaustaviti nedovoljen vstop na ozemlje Zvezne republike Nemčije.
- 68 Kot je razvidno iz točke 51 te sodbe, cilj preprečitve ali zaustavitve nedovoljenega vstopa na nemško zvezno ozemlje, ki se mu sledi z zadevno določbo v postopku v glavni stvari, sam po sebi ne pomeni, da imajo kontrole, opravljene v skladu z BPolG, enakovreden učinek kot mejne kontrole, prepovedane s členom 21(a) Uredbe št. 562/2006. Vendar je edini cilj kontrol, določenih v členu 22(1a) BPolG –

drugače kot kontrol, določenih v členu 23(1), točka 3, tega zakona – preprečitev ali zaustavitev nedovoljenega vstopa na nemško zvezno ozemlje, kar bi bil lahko indic za to, da imajo te kontrole enakovreden učinek kot mejne kontrole, prepovedane z navedenim členom 21(a).

- 69 Na tretjem mestu je glede ozemeljskega področja uporabe člena 22(1a) BPolG treba navesti, da v tej določbi ni nobenega posebnega pravila v zvezi z navedenim področjem uporabe, v okviru katerega je mogoče opraviti kontrole, določene z navedeno določbo, in torej ne razlikuje med obstojem takih kontrol na obmejnem območju in na preostalem nacionalnem ozemlju.
- 70 Na četrtem mestu je iz spisa, ki ga ima na voljo Sodišče, razvidno, da kontrole, določene v členu 22(1a) BPolG, temeljijo na tem, da je zvezna policija na podlagi poznavanja položaja ali obmejnih policijskih izkušenj upravičena domnevati, da bo oprema, navedena v tej določbi, uporabljena za nezakonit vstop, kar je v skladu s členom 21(a)(ii) Uredbe št. 562/2006 indic, da navedena določba nima enakovrednega učinka kot mejna kontrola.
- 71 Na petem mestu iz spisa, ki ga ima na voljo Sodišče, ni razvidno, ali in v kolikšni meri se kontrole, določene v členu 22(1a) BPolG, izvajajo tako, da jasno odstopajo od sistematičnih kontrol oseb na zunanjih mejah Unije.
- 72 Kot je bilo navedeno že v točki 40 te sodbe, čim številnejši so indici o mogočem obstoju enakovrednega učinka v smislu člena 21(a) Uredbe št. 562/2006, tem strožje morajo biti podrobne določitve in omejitve, s katerimi se določa, kako države članice izvajajo policijska pooblastila na obmejnem območju. V obravnavanem primeru je tak indic v cilju, ki se mu sledi s kontrolami, določenimi v členu 22(1a) BPolG, in ki se ne razlikuje od ciljev, ki se jim sledi z mejnimi kontrolami, zlasti glede tega, da je namen teh kontrol preprečitev ali zaustavitev nedovoljenega vstopa na nemško ozemlje, kar se deloma sklada z opredelitvijo, podano v členu 2, točka 10, Uredbe št. 562/2006, ki določa, da je cilj mejnih kontrol zagotoviti, da se osebam dovoli vstop na ozemlje države članice.
- 73 Na šestem mestu mora v teh okoliščinah predložitveno sodišče, ki je edino pristojno za ugotavljanje dejanskega stanja, preveriti, ali nemška ureditev vsebuje dovolj natančne in podrobne določitve in omejitve, s katerimi se določajo obseg, pogostost ali selektivnost kontrol, določenih v členu 22(1a) BPolG, da bi se zagotovilo, da izvajanje policijskih pooblastil, podeljenih z nemškim pravom, ne bi preraslo v kontrole z enakovrednim učinkom kot mejne kontrole, kar bi bilo v nasprotju s členom 21(a) Uredbe št. 562/2006.
- 74 Tako bi bilo mogoče, le če se izkaže, da tak okvir je v nemški ureditvi, škodljiv, da se navedene kontrole, prvič, opravljajo selektivno, zaradi česar nimajo sistematičnosti, ki je značilna za mejne kontrole, in drugič, da so to policijski ukrepi, pri katerih gre za izvajanje naključnih kontrol, kot zahteva člen 21(a)(iii) in (iv) Uredbe št. 562/2006.
- 75 Ob upoštevanju vseh zgornjih preudarkov je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 67(2) PDEU ter člena 20 in 21 Uredbe št. 562/2006 razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki policijskim organom zadevne države članice dovoljuje, da lahko na vlakih in na območju železniških objektov te države članice ugotavljajo identiteto vsake osebe ali opravijo kontrole njenih dokumentov za prehajanje meje ter jo v ta namen za kratek čas zadržijo in izprašajo, kadar te kontrole temeljijo na ugotovitvah glede dejanskega stanja ali izkušnjah mejne policije, če za izvajanje navedenih kontrol v nacionalnem pravu veljajo podrobne določitve in omejitve, ki določajo obseg, pogostnost in selektivnost teh kontrol, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

- ⁷⁶ Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Člen 67(2) PDEU ter člena 20 in 21 Uredbe (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 610/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013, je treba razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki policijskim organom zadevne države članice daje pooblastilo, da lahko zaradi preprečitve ali zaustavitve nedovoljenega vstopa na ozemlje navedene države članice ali zaradi preprečitve nekaterih kaznivih dejanj, ki so usmerjena proti varnosti meje, na območju do 30 kilometrov od državne meje te države članice z drugimi državami pogodbenicami Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladaми držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisane v Schengnu (Luksemburg) 19. junija 1990, ugotavljajo identiteto vsake osebe ne glede na njeno vedenje in obstoj posebnih okoliščin, razen če ta ureditev določa potreben okvir za ta pooblastila, ki bi zagotavljal, da izvajanje teh pooblastil v praksi ne more imeti enakovrednega učinka kot mejna kontrola, kar mora preveriti predložitveno sodišče.
2. Člen 67(2) PDEU ter člena 20 in 21 Uredbe št. 562/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 610/2013, je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki policijskim organom zadevne države članice dovoljuje, da lahko na vlakih in na območju železniških objektov te države članice ugotavljajo identiteto vsake osebe ali opravijo kontrole njenih dokumentov za prehajanje meje ter jo za to za kratek čas zadržijo in izprašajo, kadar te kontrole temeljijo na ugotovitvah glede dejanskega stanja ali izkušnjah mejne policije, če za izvajanje navedenih kontrol v nacionalnem pravu veljajo podrobne določitve in omejitve, ki določajo obseg, pogostnost in selektivnost teh kontrol, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Podpisi